

Sygn. akt III KO 17/20

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **K. M.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 13 maja 2020 r.

wniosku skazanego

o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 6 lutego 2014 r., sygn. II AKa (...),

zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w T. z dnia 1 października 2013 r., sygn. akt II K (...),

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania.

UZASADNIENIE

K.M. został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w T. z dnia 1 października 2013 r., sygn. akt II K (...), za to, że w nocy z 31 grudnia 2012 r. na 1 stycznia 2013 r. w Ł., godząc się na skutek w postaci śmierci W. Ś., zadał mu 28 urazów, spośród których obrażenia klatki piersiowej wywołały narastającą niewydolność oddechowo-krążeniową, na skutek której pokrzywdzony zmarł – tj. za czyn kwalifikowany z art. 148 § 1 k.k. i za to otrzymał karę 14 lat pozbawienia wolności.

Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 6 lutego 2014 r., sygn. akt II AKa (...), doszło do zmiany wyroku Sądu I instancji, poprzez przyjęcie, że K. M. godził się na spowodowanie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu pokrzywdzonego, a

powinien i mógł przewidzieć śmiertelny skutek swojego działania – co zaowocowało zmianą kwalifikacji prawnej czynu na art. 156 § 3 k.k. oraz obniżeniem orzeczonej wobec oskarżonego kary do 11 lat pozbawienia wolności.

Pismem z dnia 20 lutego 2020 r. K. M. zwrócił się do Sądu Najwyższego z osobistym wnioskiem o wznowienie postępowania karnego, zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 6 lutego 2014 r., sygn. akt II AKa (...), podnosząc, że pojawiły się nowe fakty, o których nie wiedział, a mianowicie:

- nie został dostatecznie ustalony mechanizm powstania urazu klatki piersiowej, który był bezpośrednią przyczyną zgonu pokrzywdzonego – między innymi nie sprawdzono, czy do obrażeń mostka nie doszło podczas transportu pokrzywdzonego do szpitala i podejmowanych prób reanimacji;
- sędzia przewodnicząca okazała się niesprawiedliwa;
- wyrok zapadł po znajomości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wznowienie postępowania to nadzwyczajny środek zaskarżenia, w związku z czym istnieją ściśle określone, wymienione w art. 540 k.p.k. i 540a k.p.k. przesłanki wznowienia postępowania karnego. Przesłankę taką stanowić może na przykład fakt, że w związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstwa lub to, że po wydaniu orzeczenia ujawniły się nowe fakty lub dowody wskazujące na to, że skazanie było błędne. Jeśli w sprawie nie zachodzi żadna ze wskazanych przepisami okoliczności, nie ma podstaw do wznowienia postępowania. Podstawą, o której mowa w ustawie, nie może być subiektywne poczucie skazanego, że został potraktowany niesprawiedliwie.

W złożonym przez siebie piśmie skazany nie wskazuje na jakąkolwiek legalną, merytoryczną podstawę wznowienia postępowania w jego sprawie. Stosownie do treści art. 545 § 3 k.p.k. osobisty wniosek strony o wznowienie postępowania podlega, w sposób formalny, wstępnej kontroli w zakresie jego treści. W wypadku stwierdzenia, że treść wniosku świadczy o jego oczywistej bezzasadności, pismo procesowe nie podlega procedurze uzupełnienia jego braków formalnych. Oczywista bezzasadność wniosku nie ogranicza się przy tym wyłącznie do tych wypadków, w których we wniosku o wznowienie podniesione zostały okoliczności będące już wcześniej przedmiotem rozpoznania

w postępowaniu o wznowienie postępowania. Użycie w treści art. 545 § 3 k.p.k. zwrotu „w szczególności” nie pozostawia wątpliwości, że jest to wskazanie przykładowe. Uznanie wniosku o wznowienie za oczywiście bezzasadny będzie miało więc miejsce również w sytuacjach, gdy w sposób oczywisty, rzucający się w oczy, wniosek ten oparty jest na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach jako podstawy wznowienia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 2017 r., sygn. III KO 45/17, LEX nr 233802).

K. M. nie przytoczył żadnych okoliczności, które należałoby badać w toku postępowania o wznowienie. Argumentacja podniesiona w złożonym przezeń wniosku nie wskazuje na jakiegokolwiek nieznane dotąd Sądowi okoliczności, ani nie uprawdopodobnia twierdzeń o nierzetelności postępowania jurysdykcyjnego. W tej sytuacji brak również podstaw do przydzielenia skazanemu obrońcy z urzędu celem sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.